

«Μέγα...Καρλομάγνο εσείς; Μέγα Κωνσταντίνο
εμείς!»

Ένα αφιέρωμα στη μνήμη του Μεγάλου και Αγίου Κωνσταντίνου που πιστοποιεί πως ο οικουμενικός Ελληνισμός, είχε και εξακολουθεί να έχει τους δύο πρώτους Μεγάλους της Ιστορίας. Τον Αλέξανδρο και τον Κωνσταντίνο. Η Δύση, είχε πάντοτε απλά... ξώανα, φονιάδες και αιρετικούς...

Γράφει ο

ΠΥΡΙΝΟΣ ΛΟΓΙΟΣ

Από την πρώτη μέρα που η Ρώμη κατελήφθη από τους Γερμανούς Βάνδαλους του Γιζέριχου το 455 μ.Χ, η Ιστορία γύρισε σελίδα. Η παλαιά Ρώμη, η οποία σήκωνε το βάρος της μέγιστης αμαρτίας για το λουτρό αίματος που προκάλεσε μέσα από τη γενοκτονία

των πρώτων Χριστιανών, έπεφτε στα χέρια του πλέον βάρβαρου γερμανικού λαού που είχε εμφανιστεί τότε, αν εξαιρέσει κανείς τους Ούννους του Αττίλα.

Η Δυτική Ευρώπη, το έχω επανειλημμένα τονίσει, **είναι δημιούργημα βαρβάρων**, αδίστακτων και με άγρια ένστικτα λαών, οι οποίοι μπροστά από τα ένστικτα τους, δεν έβαζαν τίποτε άλλο. Λαοί οι οποίοι αποζητούσαν το αίμα και το πλιάτσικο, παρά το γεγονός ότι εκχριστιανίστηκαν και έτσι εξηγείται το ότι κατά την πάροδο των αιώνων, δημιούργησαν έναν Χριστιανισμό στα μέτρα τους.

Γι' αυτούς τους γερμανικούς λαούς (*Γότθοι, Βάνδαλοι, Λομβαρδοί, Φράγκοι, Σάξωνες*), οι οποίοι κατέλαβαν όλη την Δυτική Ευρώπη, κάνοντας σκλάβους όλους τους αυτόχθονες λαούς της - κυρίως τους ρωμαϊκοποιημένους Κέλτες και Γαλάτες - δεν υπάρχει τίποτε άλλο παρά η κλοπή, η λεηλασία, η ανηθικότητα, το μίσος. **Δεν ήταν ικανοί στο να δημιουργήσουν πολιτισμό, να δημιουργήσουν ήθος. Δεν ήταν ικανοί καν στο να δημιουργήσουν ανθρωπισμό.**

Οι λαοί αυτοί, οι οποίοι και κατέχουν μέχρι σήμερα την Δυτική Ευρώπη και γενικότερα αυτό που ονομάζουμε γεωπολιτικά “*Δύση*”, δεν έχουν καμιά σχέση ούτε με τον Θεό, ούτε με τον “*πανανθρώπινο πολιτισμό*” Του. **Έτσι έμαθαν να ζουν από την αρχαιότητα, έτσι ζουν και σήμερα, έχοντας τα ίδια ακριβώς ένστικτα, τα οποία απλά τα κρύβουν, φορώντας την προβιά του “*Ανθρωπισμού*”, όπως εκείνοι τον αντιλαμβάνονται, σε αντιδιαστολή με την Ανατολή, η οποία παρήγαγε όχι μόνο Πολιτισμό, όχι μόνο Ήθος, αλλά και ευγένεια που πηγάζει μέσα από την αίσθηση της Ελευθερίας του Πνεύματος, τον σεβασμό του Ανθρώπου και των δικαιωμάτων του καθώς και όραμα για το μέλλον της Ανθρωπότητας.**

Το μίσος των Δυτικών προς τους Έλληνες Ρωμαίους

Αν υποθεθεί πως η Ανθρωπότητα πράγματι γέννησε μεγάλες πολιτικές, κοινωνικές και θρησκευτικές φυσιογνωμίες ανδρών και γυναικών, **αυτές έχουν ως πρώτους και επικεφαλής τον Αλέξανδρο τον Γ' της Μακεδονίας και τον Κωνσταντίνο τον Α' της Ρώμης.**

Και οι δύο, **γεννήματα του Ελληνικού Γένους**, άλλαξαν την ροή της Ιστορίας της ανθρωπότητας και έβαλαν τα θεμέλια στο να επικρατήσει τόσο το ελληνικό πνεύμα σε όλη την τότε γνωστή Οικουμένη, όσο και στο να εδραιωθεί ο Λόγος και η αλήθεια του Θεού.

Ο μεν Αλέξανδρος, ο οποίος ένωσε όλα τα ελληνικά φύλα τα οποία μέχρι και λίγο πριν την εποχή του ήσαν διαιρεμένα και φιλονικούσαν αναμεταξύ τους και στρέφοντας τα προς τον αληθινό εχθρό τους, που ήταν οι Πέρσες, δημιούργησε την τότε Ελληνική Οικουμένη μέσω του εξελληνισμού των λαών και άνοιξε τον δρόμο για να βλαστήσει και να απλωθεί παντού ο ενσαρκωμένος Θεός Λόγος. **Ο δε Κωνσταντίνος**, ένωσε και πάλι την διαιρεμένη από τους προκατόχους του αυτοκράτορες Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία μεταθέτοντας την πρωτεύουσα του κράτους ακριβώς στο σημείο το οποίο ο Αλέξανδρος χαρακτήρισε ως το σημείο συνάντησης

της Ανατολής με την Δύση και με αρωγό την Θεία Χάρι, άνοιξε τον δρόμο για την εδραίωση της Θείας Αποκαλυπτικής Αλήθειας που πρεσβεύει ο Χριστιανισμός. Αυτούς τους δύο Μεγάλους άνδρες, η Δύση τους διαχώρισε ως προς το μεγαλείο τους. Τον μεν Αλέξανδρο αποθέωσε επειδή εκπροσωπούσε το μεγαλείο της Αρχαίας Ελλάδας, η οποία κατ' αυτούς την εποχή της Αναγέννησης και του Διαφωτισμού ήταν... ανύπαρκτη και ως εκ τούτου “ακίνδυνη”, **τον δε Κωνσταντίνο τον ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣΕ οικτρά και τον ισοπέδωσε σε βαθμό τέτοιο, που όχι μόνο του φόρτωσε όλες τις “αμαρτίες” του Παπισμού, αλλά και το ότι αυτός ΑΝΕΣΤΗΣΕ τον Ελληνισμό (τους Γραικούς κατά την φραγκική εκδοχή) μέσω της πράξης του να ιδρύσει νέα Πρωτεύουσα στον ελλαδικό χώρο και να εδραιώσει τον Χριστιανισμό μέσω της πρώτης Οικουμενικής Συνόδου.**

Δεν υπάρχουν ιστορικά **μεγαλύτερα ψεύδη** από αυτά. Πρώτον, διότι οι συκοφαντίες αυτές εκμαιεύτηκαν μέσα από τα ανιστορικά ψεύδη του **παγανιστή Ζώσιμου**, ο οποίος ό,τι έγραψε για τον Κων/νο ήταν πλήρως ατεκμηρίωτο και δεύτερον, οι “Διαφωτιστές” του 18ου αιώνα επειδή ήθελαν να τελειώσουν οριστικά με τον Χριστιανισμό, ανέσυραν τον Ζώσιμο από τη λήθη και εκμεταλλεύτηκαν στο έπακρο τα ψεύδη του, χωρίς καν να κάνουν τον κόπο στο να ανατρέξουν και σε άλλους ιστορικούς της εποχής του Ζωσιμου (5ος αιώνας μ.Χ.) ή πιο καλύτερα, στους σύγχρονους ιστορικούς του 4ου αιώνα, που έζησαν την εποχή του Κων/νου εκ του σύνεγγυς.

Ο Ζώσιμος παρ' ότι χαρακτηρίστηκε από την επίσημη Ιστορία από υπερβολικός έως μυθομανής και αναξιόπιστος, εν τούτοις έγινε το...σύμβολο για τους “Διαφωτιστές” (κυρίως του Γίββωνα) για να τεκμηριωθεί η θεωρία τους περί... πλήρους ξεμπροστιάσματος του “προδότη” του ελληνορωμαϊκού ιδεώδους(!!!) Εκτός από τον Ζώσιμο, κανείς άλλος δεν έγραψε οτιδήποτε κακό για τον Μέγιστο αυτόν Στρατηλάτη, Άγιο της Ορθοδοξίας και Οραματιστή. Να σημειώσω ότι μέχρι και το 810 μ.Χ., η Παπική Επισκοπή μνημόνευε τον Κων/νο ως θεμελιωτή του Χριστιανισμού. Σήμερα, ο ίδιος ο Παπισμός δεν θέλει καν να ακούει γι' αυτόν.

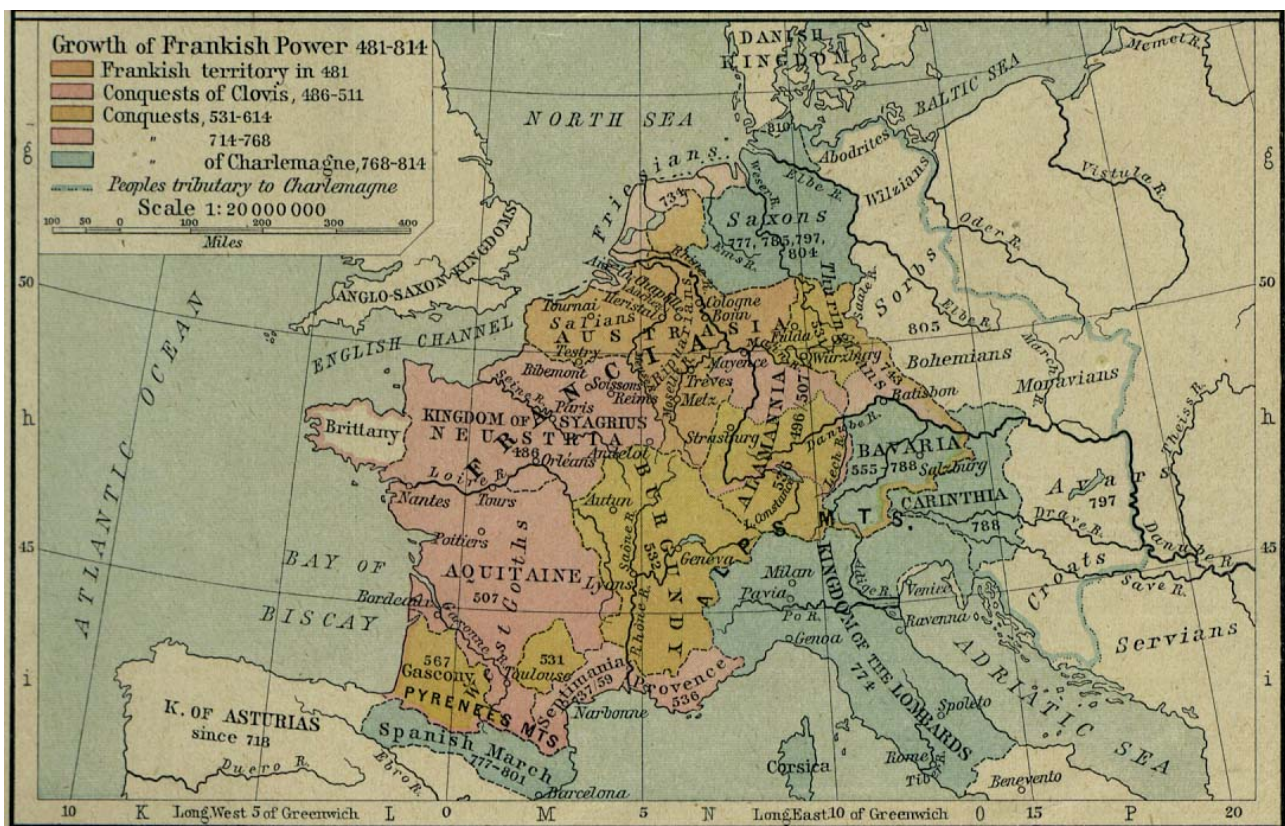
Από την άλλη μεριά, υπάρχει ο περίφημος **Καρλομάγνος ή Κάρολος ο Α' ο Μέγας**. Η ανεπίσημη προσφώνηση προς τον Καρλομάγνο ως Μέγα, ήταν “δουλειά” του Πάπα Βίκτωρος του Β' (1057 μ.Χ.) ενώ την επίσημη την έδωσε ο επίσης περίφημος Έντουαρντ Γκίμπον ή Γίββων στο έργο του “*Ιστορία της παρακμής και της πτώσης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας*”, ο οποίος όχι μόνο δεν αποδέχεται το ιστορικό συνεχές της αυτοκρατορίας μέσω της Κων/πολης, αλλά ταυτόχρονα στον επίλογο του, εκθειάζει τον ρόλο του Καρλομάγνου ως αναγεννητή της έννοιας του ρωμαϊκού ιδεώδους έναντι του Κων/νου που την ...ξεπούλησε στους “Γραικούς”.

Από πού ξεφύτρωσε όμως αυτός ο ...μέγας Κάρολος; Ας το δούμε με όσο λιγότερα λόγια γίνεται.

Κατά τον 8ο αιώνα μ.Χ., οι Φράγκοι ήταν μεν κυρίαρχοι στην Δυτική Ευρώπη, αλλά... διχασμένοι και πολλές φορές πολεμούσαν αναμεταξύ τους. Επίσης, θεωρούσαν την Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, που ήταν η υπερδύναμη της εποχής, ως την

μεγαλύτερη απειλή για τα συμφέροντα τους, φοβούμενοι πως οι ανατολικοί κάποια μέρα θα επιτίθεντο σε κάποια από τα βασίλεια τους (όπως έκαναν στο παρελθόν με την περίπτωση των Οστρογόθων κατά την βασιλεία του Ιουστινιανού του Α') για να επαναφέρουν την δυτική Ευρώπη στην δική τους γεωπολιτική επιρροή.

Ο Κάρολος, ως γιός του βασιλιά των Φράγκων Πιπίνου του Βραχέως και διάδοχος του, συνέλαβε την ιδέα της ένωσης όλων αυτών των κρατιδίων σε ένα, ως αντιδιαστολή με το ανατολικό κράτος της Ρωμανίας. Κι έτσι, σχεδόν 20 χρόνια μετά την ανάληψη της εξουσίας λόγω του θανάτου του πατέρα του (συμβαίλεψε με τον αδερφό του τον Καρλομάν για κάποιο διάστημα) κατόρθωσε όχι μόνο να ενώσει όλους τους Φράγκους, αλλά και να επεκτείνει το κράτος του σε όλη την δυτική Ευρώπη. Ο παρακάτω χάρτης, δείχνει την πορεία των φραγκικών βασιλείων και το κράτος του Καρλομάγνου όπως αυτό δημιουργήθηκε μέχρι το 814 μ.Χ.

Βλέπουμε επί της ουσίας, ότι όλη η Δυτική Ευρώπη, γερμανοποιήθηκε και αυτό ισχύει μέχρι τις μέρες μας.

Ο Καρλομάγνος όμως δεν αρκέστηκε μόνο στην δημιουργία ενός κράτους, εφάμιλλο με αυτό των Ανατολικών Ρωμαίων. Έπρεπε να υπάρξει εκτός της πολιτικής, και θρησκευτική αντιπαλότητα. Δεν του έφτανε το γεγονός ότι ήλεγχε απόλυτα το νεοσυσταθέν «κράτος του Πάπα» (που στην ουσία ο ίδιος ο Καρλομάγνος το ίδρυσε με δωρεές γης και απόλυτο κοσμικό άρχοντα τον Επίσκοπο Ρώμης υπό τον έλεγχο του), έπρεπε και να διαχωριστεί και από το Πατριαρχείο της Κων/πολης!

Αν αυτό το τελευταίο σας θυμίζει και την σημερινή θρησκευτική κατάσταση στην Ουκρανία, με την δημιουργία αυτοκέφαλου και την επιβολή της

Ουνίας από τους Δυτικούς, έχετε απόλυτο δίκιο. Ακριβώς το ίδιο πλάνο σχεδιάστηκε και εκτελέστηκε εκ νέου, έχοντας ως μπούσουλα τις σκευωρίες του Καρλομάγνου για να πληγεί το κύρος του Ρωσικού Πατριαρχείου. Τότε δηλαδή ήταν οι Ρωμαίοι Έλληνες, τώρα οι Ρώσοι μιας και οι Έλληνες «συνθηκολόγησαν» προ πολλού.

Ο Καρλομάγνος λοιπόν, μέσα στην προσπάθεια του στο να βρεί αφορμή να ξεφύγει ολοκληρωτικά η Δύση από τον «ρωμαϊκό έλεγχο», ενστερνίστηκε το Filioque και τις θεωρίες του Αρειανισμού και του Καισάριου της Αρλεάτης (542 μ.Χ.) ως προς το Σύμβολο της Πίστεως και συγκεκριμένα την παράγραφο για το Άγιο Πνεύμα («...το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, τω συν Πατρί και Υίο συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον» σύμφωνα και με την Δ' Οικουμενική Σύνοδο.

Η ευκαιρία λοιπόν που παρουσιάστηκε στον Καρλομάγνο, ήταν μοναδική. Έχοντας μάλιστα και γραπτά στοιχεία (τα οποία ήταν ψευδή και ανυπόστατα), αλλά και τα αποτελέσματα της Συνόδου του Τολέδο του 589 μ.Χ. - ότι το filioque προστέθηκε από τον Μέγα Αθανάσιο - το περίφημο Αθανασιανό Σύμβολο, «γράφωσε τον Πάπα Λέοντα τον Γ' απ' το σβέρκο» (για να το αποδώσω και λαϊκά), του εξήγησε το σχέδιο του και τον υποχρέωσε να το επικυρώσει μέσω μιας ψευτοσυνόδου στην πρωτεύουσα του, το Άαχεν της Βαυαρίας.

Ο Λέων όμως, παρά το γεγονός ότι κι αυτός ήταν επιρρεασμένος με τις θεωρίες του Καισάριου και γενικότερα από τον Αρειανισμό, δεν είχε τα κότσια να αποδεχτεί την νέα παραλλαγή του Συμβόλου της Πίστεως, επειδή αυτό θα προκαλούσε σάλο τόσο στη Ρώμη (όπου το ρωμαϊκό στοιχείο ήταν πλειοψηφία και ο λαός βαθιά θρησκευόμενος και πορευόμενος σύμφωνα με το Πατριαρχείο Κων/πόλεως), όσο και στην Κων/πολη.

Οι προσπάθειες του να μεταπείσει τον Καρλομάγνο, έπεφταν στο κενό με αποτέλεσμα να προσποιηθεί ότι συμφωνούσε, αλλά με τη σκέψη ότι δεν θα το έκανε γνωστό στους Ρωμαίους. **Οι Ρωμαίοι όμως το έμαθαν και λίγο έλειψε να τον ...σαπίσουν στο ξύλο**, μέσα από μεγάλης δυναμικής διαδηλώσεις και ταραχές.

Μετά απ' όλα αυτά, **ο Λέων αναγκάστηκε να αναθεματίσει τον Καρλομάγνο και να σηκώσει δύο ασημένιες επιγραφές - μία ελληνική και μια λατινική - στην πύλη του Ναού του Αγ. Πέτρου με το αυθεντικό Σύμβολο της Πίστεως χωρίς το Filioque.** Και μάλιστα το υπέγραψε και ο ίδιος, γράφοντας στο τέλος του κειμένου στα ελληνικά «*Ταύτα Λέων έθηκα δ' αγάπην και φύλαξιν της Ορθοδόξου Πίστεως*». **Ναί, όπως το διαβάσατε, αυτό έγραψε!**

Οι επιγραφές αυτές μετά το Σχίσμα, αφαιρέθηκαν και έκτοτε αγνοείται η τύχη τους. Το δε γελοίιο της όλης αυτής ιστορίας, ήταν ότι το μίσος τους για την Ανατολική Ρωμαϊκή αυτοκρατορία και τον Κων/νο τον Α' ήταν τέτοιο, που για να υπάρξει πλήρης ισοστάθμιση μεταξύ των δύο «Ρωμαϊκών αυτοκρατοριών», ο αντιπάπας Πασχάλης ο Γ' (οι αντιπάπες ήταν μια "παρέα" επισκόπων που αντιτίθεντο στην εκλογή του Αλεξάνδρου του Γ' ως νέου Πάπα της Ρώμης [1164 μ.Χ.]), ένας αληθινά πανάθλιος τύπος, έκανε τιτάνιες προσπάθειες στο να αγιοποιηθεί ο Καρλομάγνος 300 σχεδόν χρόνια από τον θάνατο του ούτως ώστε να εδραιωθεί η θεωρία των Φράγκων που

ισχυρίζονταν ότι η «Αγία» αυτοκρατορία τους ήταν έργο Θεού και ο Καρλομάγνος ο ... απεσταλμένος Του(!) για να τιμωρηθούν οι αιρετικοί «Γραικοί» επειδή δεν αποδέχονταν το filioque που ο ίδιος ο Καρλομάγνος εμπνεύστηκε! Κι αυτό για να αποκτήσει ο Αντιπάπας Πασχάλης την απαραίτητη γι αυτόν εύνοια του τότε διάδοχου του θρόνου Φρειδερίκο τον Α' ώστε να πάρει τον παπικό θρόνο.

Ευτυχώς, τελικά η ...αγιοποίηση του δεν έγινε αποδεκτή από το Βατικανό και στην Σύνοδο του Λατερανού καταργήθηκε. Αλλιώς θα...γέλαγε αιωνίως και το «παρδαλό κατσίκι» μαζί με την Ιστορία.

Η πραγματική αξία των δύο αυτών προσωπικοτήτων

Μετά όλων αυτών που αναφέραμε, ο Καρλομάγνος ως καθολικό σύμβολο της Ευρώπης, υπολείπεται κατά πολύ από την ακτινοβολία του Κων/νου του Μεγάλου. Ο μεν πρώτος, οραματίστηκε ένα ενιαίο γερμανικό δυτικοευρωπαϊκό κράτος, ο δε Κων/νος μια ενιαία Ρωμαϊκή Οικουμένη, βασιζόμενη σε μία ενιαία θρησκεία, μία γλώσσα αποτελούμενη από δύο διαλέκτους - ελληνική και λατινική - και ενωμένους λαούς υπό τον τίτλο του "Ρωμαίου Πολίτη".

Στην ουσία, υπήρξε ως ο Νέος Μεγαλέξανδρος, ο οποίος ένωσε τους πάντες όχι μόνο μέσω του εκπολιτισμού - όπως έκανε ο Αλέξανδρος - αλλά και μέσω ΜΙΑΣ θρησκείας, η οποία "αδελφοποιούσε" όλες τις φυλές που βρισκόταν μέσα στην Αυτοκρατορία.

Όλες οι φυλές είχαν μια κοινή γλώσσα και μια κοινή πίστη.

Ο Καρλομάγνος, επιδίωκε την ένωση μέσω της κατάκτησης-υποδούλωσης των δυτικών λαών, ότι δηλαδή έκαναν οι Ρωμαίοι πριν τον Χριστιανισμό. Το έργο όμως των Ρωμαίων ήταν στην ουσία...έργο-μέρος του γενικότερου Σχεδίου του Θεού και γι' αυτό επικράτησε. Πριν ξεχυθούν οι γερμανοί Φράγκοι στην Ευρώπη, το ρωμαϊκό κράτος είχε ήδη επιτελέσει την αποστολή του. Οι αρχαίοι λαοί ζούσαν ειρηνικά μέσω της Pax Romana, εχριστιανίστηκαν, διατηρούσαν την εθνική τους ταυτότητα και γλώσσα μεν, αλλά αυτό δεν τους επιρρέαζε αρνητικά έναντι της Ρώμης, αντιθέτως μάλιστα.

Αποτελούσαν μέρος του ρωμαϊκού στρατού και ο τίτλος του "Ρωμαίου Πολίτη" ηχούσε περήφανα στα ώτα τους.

Όταν οι Φράγκοι ξεχύθηκαν, οι λαοί αυτοί ΥΠΟΤΑΧΘΗΚΑΝ σε αυτούς και "σκλαβοποιήθηκαν". Τα φραγκικά βασίλεια, είχαν μερικούς άρχοντες Φράγκους και λειτουργούσαν ως Φέουδα, διαχωρίζοντας την άρχουσα μειοψηφία από την υπόδουλη πλειοψηφία. Οι λαοί δεν αποδεχόταν τη φραγκική σκλαβιά και συχνά επαναστατούσαν, με αποτέλεσμα οι βασιλείς αυτοί να βρίσκονται συνεχώς σε καθεστώς πολεμικών καταστάσεων. Αυτοαποκαλούνταν "Ρωμαίοι" ακόμη και μέχρι τον 9ο με 10ο αιώνα και μισούσαν θανάσιμα τους Γερμανούς κατακτητές τους.

Εν τελεί, συμπερασματικά μπορούμε να πούμε πως ...δίκαια οι Γερμανοί μισούσαν των Κων/νο και την προσωπικότητα του. **Για τον απλούστατο λόγο, ότι ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΤΟΝ ΦΤΑΣΟΥΝ σε μέγεθος.**

Ο Καρλομάγνος, επιθυμούσε σφόδρα το να ονομαστεί “Αυτοκράτωρ Ρωμαίων” και να αναγνωριστεί ο τίτλος του μέσω άσκησης βίας προς τον Πάπα Λέοντα. Και τα κατάφερε, αφού δωροδόκησε συνάμα τον λατίνο βασιλιά της πόλεως της Ρώμης Μιχαήλ τον Α', παραχωρώντας του τη Δαλματία, τη Βενετία και την Ν. Ιταλία τις οποίες είχε καταλάβει προηγουμένως. Κι έτσι, μαζί με την προσθήκη του Filogus στο σύμβολο της Πίστης κι αφού στην ουσία «αγόρασε» τον τίτλο του Ρωμαίου αυτοκράτορα, αποκάλεσε «ευγενικά» για πρώτη φορά στην πρώτη του επιστολή τον γιό της Ειρήνης της Αθηναίας Κωνσταντίνο ΣΤ' ως «Αυτοκράτορα των Γραικών» και όχι Ρωμαίων, όπως ήταν το ορθό, σφραγίζοντας με αυτόν τον τρόπο το μεγάλο πνευματικό και φυλετικό «Τείχος» που ο ίδιος δημιούργησε για πολιτικούς καθαρά λόγους.

Με απάτες όμως και με αλλοιώσεις δεν κάνει κανείς δουλειά. Κι αν το δούμε πνευματικά όλο αυτό, θα πρέπει να παραδεχθούμε πως όλες αυτές οι εξελίξεις στην Ευρώπη, ήταν έργο του μεγάλου Αντίδικου, του βδελυρού και μισανθρώπου Σατανά, ο οποίος έθεσε έτσι τα θεμέλια στο να αφανιστεί η Ορθή Πίστη ή να αναγκαστεί να αλλοιωθεί στην πάροδο του χρόνου.

Η Ευρώπη αλώθηκε από τον γερμανικό Βισιγοθισμό, ενστερνίστηκε ουσιαστικά τον Αρειανισμό μετατρέποντας τον Ορθό Χριστιανισμό από πνευματικό σε κοσμικό.

Οι φραγκοποιημένοι λατίνοι ιερωμένοι, μετατράπηκαν σε θλιβερά δουλοπρεπή τσιράκια των Φράγκων και άρχισαν να επιτίθενται μαζικά μέσω των συγγραφικών τους έργων κατά των Ελλήνων Ρωμαίων, επειδή αυτοί αντιστεκόταν στον φαύλο Παπισμό και Φραγκισμό. **Τα διάφορα παπικά συγγράματα, όπως π.χ το Contra Errores Grecorum (“Εναντίον των Αιρετικών Ελλήνων”) που έγραψε ο περίφημος Θωμάς ο Ακινάτης κατ' εντολή του λυσσασμένου εναντίον της Ορθοδοξίας Παπά Ουρβανού του Δ' το 1263, δυό χρόνια αργότερα μετά την ανάκτηση της Πόλης από τους Φράγκους, αποδεικνύουν με σφραγίδα κι όλας, το μίσος των Δυτικών Φράγκων εναντίον των αυθεντικών Ρωμαίων, δηλαδή των Ελλήνων, οι οποίοι δεν υπέκυπταν στον γερμανικό πολιτικό και θρησκευτικό ιμπεριαλισμό.**

Κι αφού δεν τα κατάφεραν να τους υποτάξουν, χρόνια αργότερα μετά, μέσω των διαφόρων “Διαφωτιστών” τύπου Βολταίρου και Γκίμπων, **άρχισαν να συκοφαντούν τους πάντες Ορθοδόξους, ξεκινώντας από τον Μέγα Κων/νο.**

Αυτή είναι μέχρι σήμερα η Δυτική Ευρώπη, στην οποία γίναμε μέλη χωρίς στην ουσία να ερωτηθούμε ως λαός, με το καραμανλικό “έτσι γουστάρω εγώ” (που στην ουσία αντέγραφε λαθεμένα την προσταγή του Καποδίστρια “έτσι ζουν στην Ευρώπη, έτσι πρέπει να ζήσετε κι εσείς” σχετικά με την παραδοσιακή ενδυμασία των Ελλήνων του 19ου αιώνα.

Η Δυτική γερμανική Ευρώπη σήμερα, φτάνει στο τέλος της, οδηγούμενη σε αυτό λόγω της πλήρους κοινωνικής και πολιτικής εκφυλίσεως που την διακατέχει και αποτέλεσμα

της προσκύνησης της στον Σατανά. Μπορεί - εν μέρει - να κατάφεραν να κάνουν τους νεοέλληνες να σιχαθούν τον...δολοφόνο(!) και ...δολοπλόκο(!!!) Κων/νο συκοφαντώντας τον αισχρά, αλλά δεν θα καταφέρουν να είναι για πολύ ακόμη εν ζωή το καρλομαγνικό τους κακέκτυπο που σήμερα ονομάζουμε "Ευρωπαϊκή Ένωση". Ο Άγιος Παΐσιος το τόνισε με παρρησία μάλιστα:

"Η ΕΟΚ δεν έχει πολλή ζωή ακόμα. Λίγα είναι τα ψωμιά της. Θα τη διαλύσουν οι ίδιοι οι σύμμαχοι (δεν ήθελε να πει πως αυτό είναι το θέλημα του Θεού αλλά ήθελε να το παρουσιάσει ως γεωπολιτική κατάληξη) Θα πούνε αυτοί, "βρε 'σύ, ο Χίτλερ πάλι σήκωσε κεφάλι;" Και θα την διαλύσουν. Θα τα δείτε, θα τα δείτε"

Ας είναι ευλογημένο το χώμα που σκεπάζει τη σεπτή σωρό του και να έχουμε την ευλογία του όλοι μας.

Αν λοιπόν η γερμανική Δυτική Ευρώπη καυχάται για τον ιδρυτή της Καρλομάγνο, **εμείς έχουμε τον Μέγα Κωνσταντίνο να καυχώμαστε.**

Έναν πραγματικά **Μεγάλο Άνδρα**, που σήκωσε στις πλάτες του ολόκληρη την Ρωμιοσύνη και την έκανε πνευματική και στρατιωτική Κοσμοκράτειρα.

Κι όταν αναστηθεί αυτή και πάλι, ο Μέγας και Άγιος Κωνσταντίνος θα είναι ο πνευματικός της καθοδηγητής.

Γιατί...έτσι "γουστάρει" ο Ύψιστος.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ και ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ σε όλους τους Κων/νους (που είναι πάρα πολλοί) και στις Ελένες, που κοσμούν με την ομορφιά τους το Γένος μας!

Πύρινος Λόγιος

sergioschrys@outlook.com

Υ.Γ. Το μίσος και η απέχθεια που τρέφει γενικότερα η Δύση για τον Μέγα Κων/νο, πέρασε ασφαλώς ΚΑΙ στο Χόλλυγουντ, στην "Μέκκα" του κινηματογράφου, όπως το έχουν ονοματίσει. Η δυτική μικροψυχία φαίνεται σε όλο της το μεγαλείο, που ενώ έχουν περάσει από τα κινηματογραφικά στούντιο των μεγάλων εταιριών προσωπικότητες από την ελληνική αρχαιότητα όπως η Κλεοπάτρα, ο Μέγας Αλέξανδρος (με δύο μεγάλου μήκους πανάκριβες παραγωγές), ο Λεωνίδας και οι 300 Σπαρτιάτες του, ο Ιούλιος Καίσαρας, οι αυτοκράτορες της Ρώμης Καλιγούλας, Κόμμοδος και Μάρκος Αυρήλιος κλπ, αυτά τα μεγάλα στούντιο αγνόησαν ΠΑΝΤΕΛΩΣ τις προσωπικότητες που άλλαξαν τον ρούν της Ιστορίας και που ανήκαν στην...μισητή Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Μ' άλλα λόγια το Χόλλυγουντ, κατ' επιταγή των δυτικών γερμανοποιημένων αποίκων της πέραν του Ατλαντικού νέας Γης, εξαφάνισαν από το ιστορικό πλαίσιο μια αυτοκρατορία χιλίων ετών που η επίδραση της στην ανθρωπότητα ήταν γιγαντιαία και τα μόνα γι αυτούς που έχουν...ιστορική αξία είναι οι...σταυροφορίες ("Η βασιλεία των Ουρανών"), οι μύθοι του Αρθούρου (αμέτρητες ταινίες), η μεσαιωνική και αναγεννησιακή δυτική Ευρώπη, η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία ΠΡΙΝ την ίδρυση της Κων/πόλης, οι διωγμοί των Χριστιανών ΜΟΝΟ στη Ρώμη και την

Παλαιστίνη, η Βίβλος και ο βίος του Χριστού (κι αυτός ψευδής και παραλλαγμένος). Πέραν αυτών...ουδέν.

Ευτυχώς όμως, που υπήρξε αυτή η πολύπαθη Cineccita στην Ιταλία, το μεγαλύτερο σε μέγεθος στούντιο της Ευρώπης, που σήμερα δεν υπάρχει πια, τουλάχιστον όπως την ξέραμε. Η Cineccita λοιπόν, είχε το θάρρος και την τόλμη να γυρίσει ΔΥΟ μεγάλες και πολυδάπανες ταινίες με ήρωες ...ανατολικορωμαίους και - προς έκπληξη πολλών - είχαν μεγάλη επιτυχία. Η μία απ' αυτές, είναι αφιερωμένη στον Μέγα και Άγιο Κων/νο και η άλλη, στον σπουδαιότερο αυτοκράτορα της Κων/πόλης, τον Ιουστινιανό τον Α'. Δύο όλες κι όλες κι αυτές ευρωπαϊκές και που φυσικά οι Αγγλοσάξωνες, δεν θέλουν καν να τις ξέρουν!

Μαζί λοιπόν με το κείμενο αυτό, παραθέτω την ΜΟΝΑΔΙΚΗ ταινία που γυρίστηκε προς τιμήν του Μεγάλου Κων/νου που έχει τίτλο "Ο Κωνσταντίνος κι ο Σταυρός" στην αγγλική της βερσιόν, ενώ στην ιταλική ο τίτλος της είναι "Κωνσταντίνος ο Μέγας", όπως θα έπρεπε δηλαδή να είναι.

Την έχω ανεβάσει στο νεοσύστατο κανάλι μου στο YouTube και την παραθέτω πιο κάτω και δεσμεύομαι να αναρτήσω και την άλλη, που έχει ως ήρωα τον Ιουστινιανό με τίτλο "Ιουστινιανός και Θεοδώρα".

Πριν δείτε την ταινία (όσοι δεν την έχετε δει), διαβάστε το...ιστορικό της που έχω επίσης αναρτήσει κάτω από το βίντεο της ταινίας. Θα ...εκπλαγείτε με την περιπέτεια των γυρισμάτων της, όσο και με την στάση του ίδιου του Βατικανού απέναντι της. Κάντε απλά "κλικ" στη φωτό για να δείτε την ταινία.

